

Wojna polsko-rosyjska 1830 i 1831

Cena: 89,00 PLN

Opis słownikowy

Autor	Wacław Tokarz
Format	160x233
ISBN	83-85218-63-7
Język	polski
Liczba stron	636
Oprawa	Miękka
Rok wydania	1993
Wydawnictwo	Volumen

Opis produktu

Takim jest na przykład sprawa szans tej wojny. U Puzyrewskiego między wierszami przebija podziw, że małe w porównaniu z Rosją Królestwo – przy analogicznych proporcjach potencjałów wojskowych – pokazało się jako poważny, groźny przeciwnik Cesarstwa, które „tylko co” pokonało samego Napoleona. Tokarz zaś, bezlitosny analityk, tropi błędy i zmarnowane okazje. Przede wszystkim – polskie. Blisko stąd do konkluzji, że Polacy nie wykorzystali swej historycznej szansy. Bądźmy ostrożni... Bodaj większość tych szans stworzyły nam błędy rosyjskie, niekiedy jaskrawe. U sczytku zaś XX stulecia rozumiemy lepiej, że wojny tylko po części rozstrzyga żołnierskie męstwo i talenty dowódców. Ogromnie ważą całe potencjały strategiczne, w tym gospodarcze i ludnościowe. Jak również geopolityka; Rosja cały czas miała w rezerwie „bratnich cesarzy” i jeśli była tu powściągliwa, to więcej chyba ze wstydu niż z wyrachowania. Dzieło Wacława Tokarza nie zajmuje ciągle, niestety, należnego mu miejsca w polskiej świadomości historycznej. Historyk-specjalista, oczywiście, nie mógł bez niego się obejść. Wydane w 1930 r., powściągliwie zostało przyjęte w kręgach opiniotwórczych, w szczególności oficjalnych. Żadnej, poważnej krytyki nikt – naturalnie- nawet nie próbował. Ale wyczuwało się, że poniekąd brak w książce „krzepiącego” hurra-patriotyzmu. A już krytykowanie dowódczych elit może rodzić defetyzm... W PRL dzieło Tokarza tym bardziej nie miało możliwości zaistnienia. Rozwodziło się nad wojną polsko-rosyjską, w której lenne Królestwo porwało się – nie bez szans – na Imperium. A bohatera stanowiło szlachecko-chłopskie wojsko, nie zaś „masy ludowe”, kierowane przez partię. Dzieło nie jest lekkie w rękę, ani też w lekturze. Wydawca nie ma jednak najmniejszych wątpliwości, że publikacja ta dobrze służy i Czytelnikowi, i polskiej kulturze.
B.S.

Płk Wacław Tokarz (1873-1937), badacz dziejów Polski XVIII i XIX wieku, historyk wojskowości, edytor źródeł. Czynny w ruchu strzeleckim, współtwórca Skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych 1912, członek NKN (1914-15), 1915-17 żołnierz Legionów Polskich - zbliżył się pod koniec wojny do środowiska krytycznego wobec Piłsudskiego (generałowie W.Sikorski, M.Kukiel, T.Rozwadowski). Po 1918 roku do 1927 kierował Wojskowym Instytutem Naukowo-Wydawniczym; redaktor serii „Biblioteczka Legionisty” (1916-20) i „Bellony” (1918-29). W 1927 zmuszony do przejścia w stan spoczynku i objął na UW katedrę nowożytnej historii Polski (po Władysławie Smoleńskim). W setną rocznicę powstania listopadowego opublikował niniejszą syntezę o powstaniu listopadowym. Wcześniej (1925) opublikował „Sprzysiężenie Wysokiego i noc listopadowa”. Autor wielu innych głośnych prac historycznych i wojskowych

*Tom I - bez map.